

Sygn. akt X GC 310/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie

Przewodniczący SSO Barbara Przybyła

Protokolant Joanna Skrzypczak

po rozpoznaniu w dniu **26 maja 2015r.** w Gliwicach

na rozprawie

z powództwa (...) **w G.**

przeciwko **D. J.**

o zapłatę

1) oddała powództwo;

2) zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w G. na rzecz pozwanego D. J. kwotę 7 217,00 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Barbara Przybyła

Sygn. akt X GC 310/14

UZASADNIENIE

Powódka (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w G. w pozwie wzajemnym, wniosła o zasądzenie od pozwanego D. J. kwoty 826.934,69 zł i kwoty 1.024,59zł z ustawowymi odsetkami. Pierwszej kwot powód odchodził na podstawie przepisu art. 293 k.s.h., tytułem części należnego jej zdaniem odszkodowania za szkodę spowodowaną działaniem pozwanego, jako prezesa zarządu powódki. Kwoty 1.024,59 zł dochodził tytułem wynagrodzenia za korzystanie za służbowego samochodu przez pozwanego. Powódka wносиła także o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 9 lipca 2014r., toczącej się przed Sądem Rejonowym w Gliwicach, (Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygnatura akt VI P 190/14) powództwo wzajemne w zakresie obejmującym jedynie kwotę 826.934,69zł z ustawowymi odsetkami zostało przekazane do rozpoznania tutejszemu sądowi (k. 34 odpis protokołu).

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwany, pełniąc funkcję prezesa zarządu pozwanej, doprowadził ją do katastrofalnej sytuacji finansowej na skutek błędów w zarządzaniu, w szczególności poprzez zawarcie umów kredytu i pożyczek, a także umowę przelewu wierzytelności i umowę factoringu krajowego z regresem. Pozwem powódka objęła jedynie część szkody wyrządzonej przez powoda w związku z pełnioną funkcją, która obejmowała odszkodowania zasądzone przez Sąd Rejonowy w Gliwicach na rzecz pracowników pozwanego, w związku z rozwiązaniem umów o prace bez wypowiedzenia z winy pracodawcy. Powódka podała, że postępowania nie zostały zakończone prawomocnie

i po ich prawomocnym zakończeniu roszczenie zostanie powiększone o koszty zastępstwa procesowego. Pozwany jest odpowiedzialny za szkodę powstałą w wyniku rozwiązania umów o pracę (...) pracowników powódki, wskazała, że kwota 1.024,59 zł obejmuje opłaty za używanie samochodu służbowego do celów prywatnych i wynika z § 5 ust. 4 umowy na używanie samochodu osobowego dla celów prywatnych z dnia 10 marca 2011 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego na jego rzecz. Zarzucił, iż do pozwu nie dołączono uchwały zgromadzenia wspólników powódki, podjętej w trybie art. 228 pkt 2 k.s.h., co warunkowało zasądzenie odszkodowania na rzecz powódki od byłego członka zarządu. Zdaniem pozwanego szkoda nie została udowodniona ani co do zasady ani co do wysokości, powódka nie przedstawiła żadnych dowodów na poparcie tezy o odpowiedzialności pozwanego. Pozwany podniósł także, iż niezłożenie w terminie ustawowym wniosku o upadłość nie pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym ze złożeniem przez pracowników powódki oświadczeń o rozwiązaniu umów o pracę z winy pracodawcy, a tym bardziej odszkodowaniami zasądzonymi na ich rzecz przez sąd pracy. Z ostrożności procesowej pozwany wskazał, że nie ponosi winy w zaistnieniu stanu niewypłacalności powódki.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

W dniu 27 września 2010 r. uchwałą rady nadzorczej powódki pozwany został powołany na stanowisko prezesa zarządu pozwanej spółki. (dowód: uchwała nr 134/50/2010 –k. 28). Funkcję prezesa pełnił do dnia 22 października 2013r. (okoliczność nie zaprzeczona przez pozwanego). W okresie sprawowania funkcji pozwany zaciągnął w imieniu spółki zawarł umowy kredytu oraz umowy pożyczki, które nie zostały spłacone. celem wykazania wysokości szkody objętej pozwem powód przedstawił jedynie spis spraw w których doszło do zasądzenia odszkodowań z podaniem kwoty zasądzonego odszkodowania –przy tym spis ten nie Mia waloru dokumentu, nie został przez nikogo podpisany a z jego treści wynika , że wszystkie orzeczenia zostały zaskarżone ta okoliczność jednakże, o tyle nie ma w sprawie znaczenia, że powództwo podlegało oddaleniu ze względu na brak legitymacji powoda do wytoczenia powództwa.

W okresie od sierpnia do października 2013 r. zarząd spółki powódki podjął działania zmierzające do poprawy sytuacji finansowej powódki m.in. poprzez podwyższenie kapitału zakładowego spółki, rozmowy z bankiem w celu restrukturyzacji zaskżenia z tytułu niespłaconego kredytu, przygotowanie projektu uchwały nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników w sprawie podwyższenia kapitału zakładowego powódki i zmiany umowy spółki, projektu przedwstępnej umowy sprzedaży udziałów, projektu porozumienia wspólników spółki co do objęcia udziałów powódki przez fundusz inwestycyjny; prowadzenie rozmów dotyczących dokapitalizowania powódki i uruchomienia linii kredytowej (dowód: uchwała nr 268/37/2013 w sprawie porządku obrad – k. 138; projekt uchwały nr 1 nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników – k. 139-143).

W sprawie nie zostało wykazane aby doszło do podjęcia uchwały obejmującej postanowienie dotyczące roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy sprawowaniu zarządu.

Powód swoje roszczenia wywodził z treści art. 293 ksh. Zgodnie z tym przepisem członek zarządu odpowiada wobec spółki za szkodę wyrządzoną działaniem lub zaniechaniem sprzecznym z prawem lub postanowieniami umowy spółki, chyba że nie ponosi winy. Przy tym przy wykonywaniu tych czynności członek zarządu powinien dołożyć staranności wynikającej z zawodowego charakteru swojej działalności.

Pozwany w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut braku legitymacji czynnej powoda.

Warunkiem uwzględnienia roszczeń powoda było zatem, nie tylko wykazanie faktu wyrządzenia szkody przez pozwanego jako członka zarządu, ale w pierwszej kolejności wykazanie, że powodowa spółka posiada legitymację czynną do wystąpienia z powództwem

Sąd w podzielił zarzut podniesiony przez stronę pozwaną, braku legitymacji czynnej po stronie powodowej.

Wobec treści zarzutu braku legitymacji powoda do wystąpienia z powództwem zarządzeniem doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 10 marca 2015r. zakreślono termin 14 dni do ustosunkowania się do treści odpowiedzi na pozew i podniesionego zarzutu braku legitymacji czynnej powoda.

Informacja o wypowiedzeniu pełnomocnictwa przez pełnomocnika powoda wpłynęła do sądu w dniu 26 marca 2015r. Zgodnie z art. 94.kpc wypowiedzenie pełnomocnictwa procesowego przez mocodawcę odnosi skutek prawny w stosunku do sądu z chwilą zawiadomienia go o tym, w stosunku zaś do przeciwnika i innych uczestników - z chwilą doręczenia im tego zawiadomienia przez sąd. Radca prawny, który wypowiedział pełnomocnictwo, obowiązany jest działać za stronę jeszcze przez dwa tygodnie chyba, że mocodawca zwolni go od tego obowiązku.

Zatem zgodnie z cytowanym przepisem doręczenie zarządzenia odniosło skutek wobec powoda. Do daty rozprawy powód nie ustosunkował do zarzutów pozwanego.

Wobec wypowiedzenia pełnomocnictwa, o rozprawie wyznaczonej na dzień 26 maja 2015r. powód został powiadomiony a zawiadomienie o rozprawie zostało mu doręczone w dniu 16 kwietnia 2015r. to jest ponad miesiąc przed terminem rozprawy.

Zgodnie z treścią art. 228 k.s.h. postanowienie dotyczące roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej przy sprawowaniu zarządu, jak to miało miejsce w niniejszej sprawie, wymaga uchwały wspólników.

Ten pogląd należy uznać za ugruntowany w orzecznictwie sądowym.

W wyroku z dnia 12 kwietnia 2012r. Sąd w Apelacyjny we Wrocławiu wskazał, iż wymóg podjęcia uchwały organów spółki w świetle dyspozycji art. 228 ust. 2 k.s.h., stanowi konieczną przesłankę uwzględniania powództwa opartego na art. 293 § 1 k.s.h. Przy tym zgodnie z art. 316 §1 k.p.c., Sąd wydając wyrok zobowiązany jest brać pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy, a nie stan rzecz istniejący, na którymś z wcześniejszych etapów danej sprawy (sprawa sygn akt I ACa 1024/11 wyrok s.apel. we Wrocławiu – publikowany baza prawna LEX nr 1238460).

Sąd Apelacyjny w Łodzi powołując się na treść wyroku Sądu Najwyższego wskazał, że należy podzielić stanowisko Sądu Najwyższego, w którym Sąd ten wskazał, iż brak uchwały wspólników wymaganej art. 228 pkt 2 k.s.h. powinien być rozważany w płaszczyźnie legitymacji materialnej spółki. Przy tym Sąd winien przed wydaniem orzeczenia umożliwić powodowi złożenie stosownej uchwały (tak w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 października 2014 r. I ACa 749/14 baza prawna LEX nr 1563540).

W cytowanym przez ten Sąd uzasadnieniu Sadu Najwyższego – także Sąd Najwyższy wskazał, iż brak uchwały wspólników wymaganej art. 228 pkt 2 k.s.h. powinien być rozważany w płaszczyźnie legitymacji materialnej spółki. Podjęcie uchwały przez zgromadzenie wspólników pozwala przypisać spółce, zgodnie z teorią organów, wolę uzyskania odszkodowania. Uchwała o dochodzeniu roszczenia nosi cechy oświadczenia woli, wyraża interes prawny właściciela i jego wolę uzyskania ochrony prawnej. Uchwała w tym przedmiocie nie jest wyłącznie prawem wewnętrznym spółki lecz powinna być traktowana, jako przesłanka merytoryczna powództwa. W procesie wszczętym przez spółkę reprezentowaną, zgodnie z wynikająca z art. 201 § 1 k.s.h. zasadą reprezentacji, przez zarząd, istnienie decyzji organu właścicielskiego podlega, przeto badaniu przez sąd w ramach badania legitymacji materialnoprawnej. Brak uchwały wspólników prowadzi do zatem do oddalenia powództwa z braku legitymacji czynnej. (Wyrok SN z 4 lipca 2012r. I CSK 635/11 LEX nr 1228580).

Należy dodać, że podjęcie wskazanej uchwały nawet jeden dzień przed rozstrzygnięciem sprawy powodowałoby, że Sąd obowiązany byłby uwzględnić ten fakt w toku orzekania, a to z uwagi na fakt, iż Sąd wydaje wyrok wedle stanu na dzień orzekania. Zgodnie z art. 316. § 1.kpc po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy; w szczególności zasądzeniu roszczenia nie stoi na przeszkodzie okoliczność, że stało się ono wymagalne w toku sprawy.

Skoro do dnia orzekania powód nie wykazał, że taka uchwała nie została podjęta, to brak podstaw do uznania, że powódka wykazała, iż posiada legitymację czynną do dochodzenia roszczeń.

W tej sytuacji wszystkie wnioski dowodowe pozwanego zmierzające do wykazania, iż po jego stronie nie było winy, która prowadziłaby do odpowiedzialności odszkodowawczej zmierzały do wykazania faktów, w tych okolicznościach sprawy nieistotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, stąd oddalenie pozostałych wniosków dowodowych.

Sąd nie dopuścił do udziału w rozprawie stojącego na terminie rozprawy aplikanta adwokackiego bowiem nie wykazał się umocowaniem do działania w imieniu powoda.

Zgodnie z art. 97 § 1 k.p.c. po wniesieniu pozwu Sąd może dopuścić tymczasowo do podjęcia nagłej czynności procesowej osobę nie mogącą na razie przedstawić pełnomocnictwa. Żadnej z tych przesłanek, na rozprawie w dniu 26 maja 2015 r. osoba podająca się za pełnomocnika powódki, nie wykazała. Trudno mówić o czynności nagłej w sytuacji, gdy odpowiedź na pozew została wysłana do ówczesnego pełnomocnika powódki w dniu 23 stycznia 2015 r. Zarządzenie zakreślające termin do złożenia pisma procesowego obejmującego ustosunkowanie się do treści odpowiedzi na pozew, w którym Sąd wskazał również na podanie daty podjęcia uchwały dotyczącej dochodzenia roszczeń w związku z zarzutami przedstawionymi w odpowiedzi na pozew, zostało doręczone ówczesnemu pełnomocnikowi strony powodowej w dniu 10 marca 2015 r. Doręczenie było ono skuteczne, albowiem dopiero w piśmie z dnia 25 marca 2015 r., które wpłynęło do Sądu w dniu 26 marca 2015 r. ówczesny pełnomocnik poinformował o wypowiedzeniu pełnomocnictwa. Także wezwanie na rozprawę zostało doręczone na ponad miesiąc przed terminem rozprawy i nastąpiło 16 kwietnia 2015 r. Stąd nie można było uwzględnić wniosku o tymczasowe dopuszczenie do udziału w niniejszym postępowaniu obecnej w imieniu powódki osoby, a to także z tej przyczyny, że w przypadku nie przedstawienia takiego pełnomocnictwa niniejsze postępowanie byłoby dotknięte nieważnością, ponieważ strona byłaby reprezentowana na rozprawie przez osobę, która nie posiada umocowania.

Wobec tego, iż w ocenie Sądu, z przyczyn opisanych wyżej, nie miała miejsca sytuacja nagła a powódka nie wykazała z jakich przyczyn nie mogła przedstawić pełnomocnictwa Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia, że jest okres urlopowy, w sytuacji kiedy wypowiedzenie pełnomocnictwa nastąpiło co najmniej w dniu 25 marca 2015r.(data sporządzenia pisma przez pełnomocnika).

W związku z tym Sąd uznał, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 97 § 1 k.p.c. i dlatego nie dopuścił do udziału w sprawie obecnej w imieniu powódki osoby, jednocześnie uznając z uwagi na terminy zawiadamiania i terminy doręczeń, iż nie zachodzi obawa, że powódka została pozbawiona możliwości obrony swoich praw.

Mając na względzie powyższe sąd oddalił powództwo wobec braku legitymacji materialnej powoda.

O kosztach sąd orzekł po myśli art. 98 k.p.c. Na koszty procesu złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

SSO Barbara Przybyła